

SAN-050 Omule, trecut-au de-atunci milenii, pe aripa vremii

Adriana Stoica

1. O - mu - le, tre - cu - t-au de - a - tunci mi - le - nii, pe a - ri - pa
vre - mii De când în - tr-o gră - di - nă, E - den ea se nu - mea, Ți - am
se - mă - nat să - mân - ța, te - am bi - ne - cu - vân - tat, Făp -
tu - ra mâi - nii me - le cu un chip mi - nu - nat.
O - mu - le, ce - ai fă - cut, o - mu - le? Mi - ai lu - at în
de - șert Nu - me - le!

1. Omule, trecut-au de-atunci milenii, pe aripa vremii

De când într-o grădină, Eden ea se numea,
Ți-am semănat sămânța, te-am binecuvântat,
Făptura mâinii mele cu un chip minunat.

Refren:

(: Omule, ce-ai făcut, omule?
Mi-ai luat în deșert Numele! :)

2. Omule, iubirea Mea cea mare, mi-ai răsplătit cu ură

Iar suferința-mi grea tu ai nesocotit
N-am să mai vin nicicând să bat la ușa ta
Dar va veni și ziua când te voi întreba:

3. Omule, cândva și tu vei trece și în pământul rece

Din nou te vei întoarce, nimic nu mai poți face
De-acolo te-am luat când viață eu ți-am dat
Dar nu m-ai ascultat, și-atunci te-am alungat